

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν μόνο λόγο αναιρέσεως. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε προδήλως εσφαλμένα τον νόμο κρίνοντας ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σε συνέχεια του οποίου εξεδόθη ο κανονισμός 626/2012 ⁽²⁾ (στο εξής: βασικός κανονισμός), δεν επιτρέπει στα όργανα της ΕΕ να κατασκευάζουν την κανονική αξία του υπό εξέταση προϊόντος, στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, κατά τη διάρκεια μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης αντιντάμπινγκ, εάν, κατά την αρχική έρευνα αντιντάμπινγκ, τα ευρωπαϊκά όργανα είχαν χρησιμοποιήσει τις πραγματικές εγχώριες πωλήσεις για τον σκοπό αυτό.

1. Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η κατασκευή κανονικής αξίας δεν συνιστά διαφορετική μέθοδο από τον καθορισμό της κανονικής αξίας με αναφορά στις πραγματικές εγχώριες πωλήσεις, καθώς αμφότερες οι μέθοδοι στοχεύουν στον καλύτερο προσδιορισμό της κανονικής αξίας, λαμβανομένων υπόψη των ειδικών χαρακτηριστικών εκάστης υποθέσεως καθώς και της εξέλιξης των δεδομένων τιμής/κόστους προϊόντος του χρόνου. Πράγματι, τα άρθρα 2, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού προβλέπουν αρκετές περιστάσεις που δικαιολογούν τη χρήση κατασκευασμένης κανονικής τιμής αντί της χρήσεως πραγματικών εγχώριων πωλήσεων για τους σκοπούς υπολογισμού περιθωρίου ντάμπινγκ, για κάθε υπόθεση χωριστά. Ο περιορισμός της διακριτικής ευχέρειας των οργάνων της ΕΕ να κατασκευάσουν κανονική τιμή σε μερική ενδιάμεση επανεξέταση, στην περίπτωση που για τον ίδιο σκοπό είχαν χρησιμοποιήσει πραγματικές εγχώριες πωλήσεις σε προγενέστερες έρευνες, στερεί από τα όργανα της ΕΕ τη δυνατότητα να προσφύγουν σε διάφορες εναλλακτικές που διατυπώνονται στο άρθρο 2 του βασικού κανονισμού. Με δεδομένη τη σημαντική διαφορά κόστους μεταξύ του φυσικά και του συνθετικά παραγόμενου τρυγικού οξέος, η κατασκευή ανάλογης κανονικής τιμής στην Αργεντινή με τον κανονισμό 626/2012 ήταν απόρροια του γεγονότος ότι ο Αργεντινός ανάλογος παραγωγός παρασκεύαζε το τρυγικό οξύ με τη μέθοδο της φυσικής διεργασίας, η οποία είναι αισθητά ακριβότερη από τη συνθετική μέθοδο που χρησιμοποιεί η αναιρεσείουσα.
2. Δεύτερον, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, κατά την αρχική έρευνα αντιντάμπινγκ, διαπιστώθηκε η ύπαρξη δύο κατηγοριών εξαγωγέων: των εξαγωγέων που συνεργάστηκαν στην έρευνα, όπως η αναιρεσείουσα, στους οποίους αναγνωρίστηκε καθεστώς οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, και των παραγωγών που δεν συνεργάστηκαν στην έρευνα, στους οποίους δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ, ως προς τους οποίους τα όργανα της ΕΕ εφάρμοσαν τη μέθοδο των «καλύτερων διαθέσιμων πληροφοριών» σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού. Κατά τη διάρκεια της μερικής ενδιάμεσης επανεξέτασης, η οποία οδήγησε στη θέσπιση του κανονισμού 626/2012, στους παραγωγούς που συνεργάστηκαν στην έρευνα, όπως η αναιρεσείουσα, δεν αναγνωρίστηκε ΚΟΑ από τα όργανα της ΕΕ και η κανονική τιμή τους καθορίστηκε βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού με αναφορά την Αργεντινή, ως ανάλογη χώρα επιλεγείσα από την Επιτροπή. Η ανωτέρω κατηγορία εξαγωγέων δεν υπήρχε κατά την αρχική έρευνα. Επομένως, ακόμη και εάν δινόταν η ερμηνεία ότι το άρθρο 11, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού εμποδίζει τη χρήση κατασκευασμένων κανονικών τιμών από τα όργανα της ΕΕ σε ενδιάμεση μερική επανεξέταση, αντί των πραγματικών εγχώριων πωλήσεων, γεγονός που δεν ισχύει, και πάλι δεν θα αποτελούσε εμπόδιο στη χρήση κατασκευασμένων κανονικών τιμών από τα όργανα της ΕΕ όσον αφορά μία νέα κατηγορία εξαγωγέων, εμφανώς συνεργαζόμενων αλλά χωρίς αναγνώριση ΚΟΑ, η οποία ανέκυψε για πρώτη φορά κατά την ενδιάμεση μερική επανεξέταση.
3. Τέλος, ορισμένες από τις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασεως δεν συνάδουν με την πάγια νομολογία της ΕΕ και του ΠΟΕ για τον καθορισμό κανονικής τιμής καθώς και για τη διασφάλιση της δίκαιης συγκρίσεως τιμών και του σεβασμού του δικαιώματος άμυνας των εξαγωγέων.

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 343, σ. 51.

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 626/2012 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2012, για τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 349/2012 σχετικά με την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τρυγικού οξέος, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, L 182, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Městský soud v Praze (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 30 Ιουλίου 2018 — CS κ.λπ. κατά České aerolinie a.s.

(Υπόθεση C-502/18)

(2018/C 341/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Městský soud v Praze

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ, MI

Εναγόμενη: České aerolinie a.s.

Προδικαστικά ερωτήματα

Υπέχει κοινοτικός αερομεταφορέας υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως σε επιβάτες, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91, σε περίπτωση που ο κοινοτικός αερομεταφορέας ως συμβεβλημένος μεταφορέας διενήργησε το πρώτο σκέλος πτήσεως με ενδιάμεσο σταθμό σε αερολιμένα τρίτου κράτους από τον οποίο, δυνάμει συμφωνίας πτήσεως με κοινό κωδικό, το δεύτερο σκέλος της πτήσεως πραγματοποιήθηκε από μεταφορέα που δεν είναι κοινοτικός αερομεταφορέας, και υπήρξε άνω των τριών ωρών καθυστέρηση αφίξεως στον αερολιμένα τελικού προορισμού, η οποία ανέκυψε αποκλειστικά στο δεύτερο σκέλος της πτήσεως;

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Guccio Gucci SpA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Guess? IP Holder LP

(Υπόθεση C-674/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 341/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2018 — Guccio Gucci SpA κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), Guess? IP Holder LP

(Υπόθεση C-675/16 P) ⁽¹⁾

(2018/C 341/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 2018 [αίτηση του Tribunal d'Instance de Limoges (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Banque Solfea SA κατά Jean-François Veitl

(Υπόθεση C-63/17) ⁽¹⁾

(2018/C 341/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 144 της 8.5.2017.
